

5) Første behandling af:

Forslag til lov om vikarbureauer.

[Af Arne Melchior (CD) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 181. Fremsat 24/2 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Forslaget har tidligere været behandlet i folketinget, sidst i 1979, men der har ikke været flertal for dets gennemførelse. Forslaget, der vil bringe vikarbureauvirksomhed, der hidtil har været reguleret i henhold til arbejdsløshedsloven, ind under en selvstændig lov, tager i sin helhed sigte på at udvide denne virksomhed væsentligt og lempe betingelserne, således at det inden for en lang række beskæftigelser skal være et fuldkomment frit erhverv.

Med hensyn til omtale af forslagets enkeltheder kan jeg henvise til tidligere grundige behandlinger i folketinget. Motivet til at genoptage det nu er den rapport, som i august 1980 blev afgivet af det udvalg, som arbejdsministeren nedsatte i 1976-77. Denne rapports konklusioner må dog siges at være et yderst usikkert grundlag at bygge på; faktisk nåede udvalget på 7 medlemmer ikke til nogen form for enighed, men fremkom med 4 forskellige indstillinger.

Lønmodtagernes repræsentanter i udvalget gik ind for at stramme de hidtidige regler vedrørende dispensation til udøvelse af vikarbureauvirksomhed. Dansk Arbejdsgiverforening sammen med repræsentanten for vikarbureauerne anbefalede, at man i særlige situationer skulle kunne forlænge en vikars ansættelsesperiode samt foretage en udvidelse af kredsen af dem, der kommer ind under reglerne i arbejdsløshedslovens § 24 a på K-området, hvor tilladelser kan gives af arbejdsdirektoratet med en mindre snæver fortolkning af begrebet. Det er navnlig til denne udtalelse, forslagsstillerne fra centrum-demokraterne henviser, og til udvalgsformandens delvise tilslutning hertil, bl.a. ved, at han nævner, at man forsøgsvis kunne tillade bureauerne i 2 år at udleje tekniske tegnere.

Det er lidt overraskende for mig, hvordan man ud fra disse forslag til begrænsede ændringer i den nuværende praksis kan begrunde lovforslagets indhold, der går ud på et

fuldstændigt brud med den hidtidige retstilstand ved at foreslå en fuldstændig ophævelse af enhver betingelse for retten til at drive vikarbureau inden for et stort beskæftigelsesområde, så man derved åbner døren på vid gab for en række misbrug, vi hidtil har været forskånet for.

De hidtidige vikarbureauer har under tilsyn af arbejdsdirektoratet drevet deres virksomhed på fuldt legal vis inden for rammerne af de gældende regler. Mon nogen, herunder i øvrigt vikarbureauerne selv, kan være interesserede i, at der åbnes for alle muligheder, også for misbrug, hvor indenlandske og udenlandske bureauer uden videre kan skyde sig ind mellem lønmodtagere og arbejdsgivere og drage fordel af dette? Jeg har i hvert fald lidt vanskeligt ved at indse, at det skulle være en positiv ændring.

Regeringen kan således ikke støtte dette lovforslag, hvis administrative og sociale konsekvenser for arbejdsmarkedet vil være vanskelige at overskue. Også internationalt, i de nordiske lande såvel som inden for De europæiske Fællesskaber, går tendensen i retning af, at vikarbureauvirksomhed bør begrænses og kontrolleres mere indgående.

Stillet over for de vanskeligheder nationalt som internationalt, som gennemførelsen af forslaget ville forårsage, må det være op til forslagsstillerne at sandsynliggøre, at der virkelig i den aktuelle arbejdsmarkedssituation er behov for en så drastisk udvidelse. Det sker efter min opfattelse ikke ved henvisning til en enkelt mindretalsudtalelse i rapporten.

Henvisningen til funktionærlovsbegrebet forstår jeg i øvrigt ikke. Vikarer står ikke i noget ansættelsesforhold til den virksomhed, hvor arbejdet udføres, men alene til bureauet. I relation til dette opstår imidlertid intet funktionærforhold, idet det står de pågældende frit for, om de vil påtage sig arbejdet. Før man i givet fald foretog en udvidelse af de muligheder, der findes for at drive vikarbureauvirksomhed, og for store områder gjorde den helt betingelsesløs, måtte der i alt fald ske en afklaring af de ansættelsesretlige forhold.

Jeg vil gerne anlægge den mest positive vurdering af intentionerne bag forslaget, men uanset den sympati eller mangel på sympati, man kan have for forslagets intentioner, mener jeg, at det alene i sin tekniske udformning er sådan konstrueret, at det ville skabe